Р Е Ш Е Н И Е
№ 43890

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова
Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **7626** по описа за **2026** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от П. М. В., депозирана чрез адв. А., против Решение № 1758/ 18. 05. 2026 г., постановено по НАХД № 4655/ 2025 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 130 състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 24-4332-033594/ 14. 02. 2025 г., издадено от началник група отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на П. В. на основание чл. 179, ал. 2 във вр. ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер от 200 лева за извършено нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон. Иска се касационната инстанция да отмени обжалваното решение, както и да отмени наказателното постановление.

Ответната страна - началник група отдел „Пътна полиция“ към СДВР, чрез своя процесуален представител, в писмени бележки оспорва основателността на касационната жалба.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, III касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен

контрол.
Разгледана по същество, същата е основателна.
Районният съд е установил следната фактическа обстановка:
На 17. 12. 2024 г. около 12,50 часа в [населено място], П. В. е управлявала лек автомобил марка "А." с рег. [рег.номер на МПС] , движейки се по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. В същата посока на движение е била обособена и велоалея. На кръстовището с [улица]предприела маневра десен завой, като не пропуснала и отнела предимство на водач на ИЕПС /тротинетка/, като ударът бил реализиран в предна дясна част на управляван от жалбоподателката автомобил. П. В. спряла движението на автомобила, слязла и попитала водача на тротинетка има ли нужда да бъде откаран до медицинско заведение. Той заявил, че е добре, не пожелал да се изчака екип на Пътна полиция и напуснал ПТП. Жалбоподателката подала сигнал за реализираното ПТП на тел. 112, изчакала пристигането на екип на ОПП-СДВР. Били съставени скица, протокол за ПТП, в който били отразени констатираните по автомобила на жалбоподателката щети. Била изготвена декларация от жалбоподателката и докладна записка за случая.
На П. В. е съставен акт за установяване на административно нарушение с бл. № 3353378 за нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.
Въз основа на АУАН било издадено и Наказателно постановление /НП/ № 24-4332-033594/ 14. 02. 2025 г. от началник група отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на П. В. на основание чл. 179, ал. 2 във вр. ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер от 200 лева за извършено нарушение на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП.
Съдът е приел, че тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните по делото доказателства - протокол за ПТП и скица към него, декларация от жалбоподател, справка "Картон на водач" за жалбоподател, докладна записка от служител на ПП СДВР посетил местопроизшествието, заповед № 513з-9621 на директора на СДВР, копие от заповед № 8121к-12547 на министъра на вътрешните работи, копие от заповед № 8121з-1632 на министъра на вътрешните работи.
Решението е неправилно.
От приложеното по делото сведение на водача П. В. се установява, че същата е предприела маневрата завой надясно, след като се е уверила, че не е имало движещи се двуколесни превозни средства на велоалеята. След като е навлязла в кръстовището, същата е спряла управлявания автомобил, за да пропусне преминаващи пешеходци, като именно в спряло положение в дясната предна част на автомобила се е ударил водачът на електрическата тротинетка.
Макар по делото да е установено, че санкционираното лице П. В. е била единственият установен очевидец на пътно-транспортното произшествие, районният съд не е обсъдил по никакъв начин посочените от нея твърдения, а се е доверил на показанията на полицейските служители, които са дошли на място след настъпването на ПТП и които са извършили преценка за механизма на случилото се единствено въз основа на изготвените от тях протокол за ПТП и схема на настъпване на ПТП.
Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат

след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение.
Макар единствените сведения за настъпване на ПТП да се съдържат в обясненията на П. В., същите по никакъв начин не са съобразени нито от актосъставителя, нито от съда. Поради това настоящият съдебен състав приема, че в конкретния случай не се установява от кои точно доказателства е видно, че ударът между електрическата тротинетка и автомобила е настъпил при движещ се автомобил /а не при спрян/, нито пък се доказва по безсъмнен начин, че водачката, като е предприела маневра завой надясно, е създала опасност за участниците в движението, без да се съобразява с тях.
В производството пред административнонаказващия орган и в съдебната фаза пред районния съд не е било установено по безспорен начин наказаното лице да е извършило нарушение на правилата, установени в ЗДвП. АУАН е бил съставен единствено въз основа на изготвените от актосъставителя протокол за ПТП и схема на настъпване на ПТП, без твърденията на водача на автомобила да са обсъдени и съобразени в проведеното административнонаказателно производство. Административнонаказващият орган не е положил усилия за събиране на веществени доказателствени средства – видеозаписи от камери, както и на гласни доказателства на лица, които евентуално са били свидетели при извършване на нарушението или при неговото установяване. Няма данни да е извършван оглед на местопроизшествието, включващ преценка за евентуални причини за реализирането му и измерване на спирачен път.
Поради това настоящата касационна инстанция приема наличие на нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като както АУАН, така и оспореното НП реално не съдържат описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. Административнонаказващият орган е приел, че П. В. не е изпълнила задълженията си по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, без обаче да посочи конкретни факти и обстоятелства, на които се основава този извод. Това нарушение на процесуалните правила е особено съществено и на практика е лишило наказаното лице от възможността да разбере кои са извършените от него противоправни действия и да организира адекватно защитата си.
По изложените съображения, обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него да се постанови отмяна на оспореното наказателно постановление.
Предвид изхода на делото, следва да бъде осъден ответникът да заплати направените от другата страна разноски по делото. От представените по делото пълномощно и договор за правна защита от 8. 03. 2025 г. се установява, че е договорена безплатна защита на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата. В този случай и съгласно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата съдът следва да определи възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2, като осъди другата страна да го заплати. В конкретния случай, на основание чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, предвид размера на наложената глоба с отменението наказателно постановление, минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 204,52 евро /400 лева/. Поради това и предвид изхода на делото СДВР следва да заплати на процесуалния представител на ответника - адв. К. В. А. дължимото адвокатско възнаграждение в размер на 204,52 евро.
Поради горните аргументи и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, III касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1758/ 18. 05. 2026 г., постановено по НАХД № 4655/ 2025 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 130 състав.
ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 24-4332-033594/ 14. 02. 2025 г., издадено от началник

група отдел „Пътна полиция“ към СДВР.
ОСЪЖДА СДВР да заплати на адв. К. В. А. адвокатско възнаграждение в размер на 204,52 евро.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: